

10/
2020

ostravský
evangelický

**zpr
avo
daj**

Eliska Vojtíšková

biblický úvodník

Jaké dobro?

„Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratři bydlí svorně! Jako výborný olej na hlavě, jenž kane na vous, na vous Áronovi, kane mu na výstřih roucha. Jak chermónská rosa, která kane na sijónské hory. Tam udílí Hospodin své požehnání, život na věky.“ (Žalm 133)

Milé sestry a milí bratři, v původním hebrejském znění je na začátku tohoto žalmu otázka, nikoli konstatování. Žalmista se ptá: Co je dobro? A kde mohu prožít blaženost? I my se ptáme, co je dobro a jak žít dobře. S touto otázkou přicházíme také na bohoslužby a důvěřujeme, že právě ze slov Božích a Kristových svědků zaslechne odpověď. Ale v tomto žalmu nejde jenom o otázku dobra a zla, nýbrž také o hledání životního blaha, radosti a potěšení.

Zároveň je v té žalmistově otázce veliký údiv. Je vyjádřený slovem, které ekumenický překlad vynechal, ale je v hebrejštině a Kraličtí ho přeložili starodávným „aj“: „Aj, jak dobré a jak utěšené...“ Pohled, člověče, v údivu víry, kde se v Božích očích to dobré v životě nejvíc potkává s tím, co tě naplňuje blahem a potěšením: Je to

tam, kde bratři žijí svorně. Slova ukazují do společenství kolem stolu, kde sedí jeden vedle druhého a tvoří tak společenství vzájemné úcty a náklonnosti. Kralický překlad o „přebývání v jednomyslnosti“ může svádět k představě, že svorné společenství je něčím, v čem jednotlivci ztrácejí svou osobitost a jedinečnost.. Mnozí vážně hledající lidé mají v dnešní době strach z toho, že se s takovým prostředím setkají právě v církvi, která je začne pomalu přetvářet do jednolitě duchovní podoby a vezme jim osobní svobodu. Ale biblická svornost, to bytí spolu, nad kterým žalmista žasne jako nad největším životním dobrem a potěšením, je jiného druhu. Svorni jsou ti, kdo mají společný cíl a společnou cestu ve společenství, v němž každý zůstává jiný, než ostatní. Je to svornost, ve které se lidé vzájemně doplňují

a podpírají. Apoštol Pavel to později vyjádří tak, že každý sbor je tělem Kristovým, kde je to tak jako s Kristem a ve společenství s ním a v něm.

Vždyť i tento tzv. poutní žalm je zasazen do společenství lidí, kteří vystupují do jeruzalémského chrámu. Každý tam sám nebo se svou rodinou přináší celý svůj život, své radosti i starosti, strachy a naděje a spolu s ostatními slaví bohoslužbu. Slova žalmu vytryskla ze zkušenosti nesa-mozřejmé vzájemné svornosti těch, kdo se na chrámovém nádvoří setkávají před Boží tváří. Právě tady si vděčně a v údivu víry mohou uvědomit: Patříme k sobě, protože máme společnou naději, která je zakotvena v Bohu. Takto se i v ostravském sboru scházely generace bratří a sester, v dobách těžkých i radostných před Boží tváří a to společenství až do dnešních dnů může vyznávat: Patříme k sobě, protože máme stejný smysl a cíl života a věříme ve stejného Pána. Ten žalm je plný obrazů. Jako by na to, co žalmistu naplňuje takovým blahem, ani slova nestačila. Za všemi obrazy je prožívaná zkušenost Božího dobra a slitování, radost, že tu smíme stát jeden vedle druhého, takoví, jací jsme, společně chválit Boha, děkovat za vše, čím náš život a naše vztahy zbohacuje a čekat

na jeho slovo. Ta spoluprožívaná svornost není ničím samozřejmým. Sbor, který očekává na slovo Hospodinovo, není společenstvím lepších a dokonalejších lidí. Však se žalmista také diví: Aj, aj.... Ta svornost je Boží zázrak.

Tak se podívej, kde najdeš dobro a také potěšení a radost: tam, kde jsou lidé jeden s druhým, ale nejen jako kamarádi, ale jako ti, kdo se scházejí ve jménu Božím, před Boží tváří. Právě před tváří milosrdného a odpouštějícího Boha, Otce Ježíše Krista, se přetvářejí také naše vzájemné vztahy. I ty, které jsme pokazili, můžeme napravit a opět najít cestu jeden k druhému. O to šlo a jde v našich sborech, i v tom ostravském, ve kterém se už sto let zvěstuje Boží slovo a Kristovo evangelium.

Ten úžasný dar svornosti, o kterém v údivu mluví žalmista, přijímáme ve sboru nejintenzivněji, když jsme v kruhu kolem Kristova stolu při společné Večeři Páně. Stojíme vedle sebe, vyznáváme své hříchy, přijímáme odpuštění, ale také si odpouštíme navzájem a přejeme jeden druhému pokoj... To je veliká síla dobra, to je radost a potěšení, které nedovedeme někdy ani slovy vyjádřit. Jsme zvyklí, a patří to k evangelické pravdivosti, dívat se na spole-

čenství sboru a církve kriticky. Také v pohledu na dějiny sboru je důležité poctivě vyznat, že jsme mnohé z toho, co jsme od Boha skrze Krista přijali a z čeho žijeme, prohospodařili do prázdna svou nedůsledností víry a někdy i strachem. Vždyť Boží slovo samo nám nejlépe odhaluje všechno, co bylo a je mezi námi nepravdivé a nevěrohodné. Ale dnes chci s žalmistou a spolu s vámi děkovat a chválit Pána Boha za to, co jste v proměňujícím se společenství bratří a sester ostravského sboru mohli společně prožít krásného, posilujícího a proměňujícího jako dobro, blaho a radost pro svůj život. I za to, co jsem v ostravských sborech mohl přijmout já sám, moje žena Mája i naše dcery. Děkujme za ten div, že se tu při všech chybách a prohrách stále obnovuje společenství, do kterého smí přijít každý, aniž by byl nucen oblékat duchovní uniformu. Děkujme za dar sboru v tomto městě, za dar společenství Večeře Páně, kdy přes všechny naše rozdíly poznáváme, že Kristus je uprostřed nás, a proto jsme také darováni jeden druhému.

Je to jako výborný vonný olej na hlavě. To je žalmový obraz společenství sboru, ve kterém to voní, když olej požehnání stéká s hlavy na bradu

a pak i na šaty, seshora dolů, tak jako seshora dolů přichází do našich životů Boží požehnání. Vždyť je tu řeč o velebném pomazávání vonným olejem, symbolem Božího požehnání, kterým je pak celé společenství provoněno a stává se reprezentantem toho pokoje, kterým chce Pán Bůh obdarovat i náš neklidný a rozdělený svět. I skrze společenství ostravského sboru. Tak moc dobré to je, když bratři, a přidejme, i sestry, žijí svorně. Prostý soulad, v němž se projevuje to, čemu Pán Bůh žehná a co svým Duchem podpírá. K tomu patří také obraz chermónské rosy, která kane na sionské hory. Ve vyprahlých oblastech Palestiny má rosa na vrcholcích hory Chermón blahodárný účinek pro celou zemi. Tak blahodárné to je, když bratři a sestry žijí svorně. Jako požehnání rosy na vyprahlé zemi. Jaké dobro a jaké blaho, když se i společenství lidí, kteří se scházejí kolem slova Kristova v ostravském sboru, může stávat osvěžující rosou a pozváním pro všechny vyprahlé a žíznivé v tomto městě. Ať vám v tom Pán Bůh žehná.

Petr Firbas

(vikář v Ostravě-Vítkovicích 1983-1992)

ze sborového života

Zápisky ze schůze staršovstva 2.9.2020

- ✓ Schůzi zahájila biblickým úvodem sestra farářka. Na začátku presbyteři schválili zápis a prošli úkoly z minula.
- ✓ Starší se informovali o pastoraci, předkřestních přípravách a návštěvách v domovech, které stále podléhají zvláštním předpisům.
- ✓ Ze seniorátního výboru jsme obdrželi schválenou žádost na dvě kazatelská místa s plným úvazkem. Nyní bude potřeba připravit, odsouhlasit a odeslat dokumenty, které se k této volbě vážou.
- ✓ Sestra farářka informovala o práci s dětmi a mládeží v následujícím školním roce. Bude probíhat nedělní škola, dorost, starší mládež a budou probíhat také konfirmační schůzky.
- ✓ Starší na schůzi řešili také termín oslav 100 let sboru – a nakonec se na mimořádném setkání oslavy odložili na příští rok.
- ✓ Obdrželi jsme dopis synodního seniora k mezinárodnímu Setkání křesťanů 2022, kde nás oslovuje s otázkou, zda bychom pro toto setkání nepropůjčili zázemí a nezapojili se do příprav. Setkání by konalo v září 2022 a zúčastnilo by se asi 1000 lidí; koordinátorkou by mohla být sestra farářka. Všichni presbyteři souhlasili.
- ✓ Stále je v řešení oprava padající omítky a okapů na sborovém domě a komínu na faře.
- ✓ Starší se také rozhodli pro opravu omítek v presbyterně (v době uzávěrky hotovo a zbývá uklidit).
- ✓ Schůze byla zakončena zpěvem písně.

významné narozeniny v říjnu

Karel Klimonda

Šárka Kosovská

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77... Respektujeme, pokud nahlásíte kazateli, že si zveřejnění nepřejete.

modlitby

✠ Děkujeme Pánu za jeho ochranu a milostivou péči. Děkujeme mu za to, že máme možnost žít ve svobodě a v míru. Děkujeme, za jeho otevřenou náruč pro každého, kdo za ním chce přijít. Děkujeme za ochranu země před extrémním počasím, za prázdninové akce i za normální letní srážky.

✠ Prosme za Boží ochranu a vedení pro děti, mládež, dospělé, rodiny. Ať je náš sbor vstřícný k hledajícím, pravdivě zvěstuje Boží slovo a přináší užitek pro Boží království. Modleme se za Boží moudrost v každé oblasti našeho života. Ať nacházíme způsoby sborové práce v této nelehké době plné omezení. Prosme o požehnání pro všechny ve sboru obětavě sloužící. Prosme za růst ve víře, svatosti a poznání pro všechny sourozence v Kristu. Ať nás Pán ochraňuje od špatnosti a pokušení. Nezapomínejme na partnerské sbory.

✠ Modleme se za ochranu před epidemií. Prosme za odpovědné a ohleduplné chování mezi lidmi. Vyprošujme posilu od Pána pro zdravotníky, ohrožené, nemocné, hospitalizované i pozůstalé. Ať Pán žehná snahám o nalezení účinné léčby, či vakcíny. Prosme za uvážlivý přístup ke zdraví bez hysterie i podceňování pro všechny kteří mají vliv či moc. Modleme se za zlepšení kritické situace v Izraeli.

✠ Prosme o prosazení Boží vůle při volbách a povolebních jednání. Ať se do správy věcí veřejných dostanou čestní lidé mající na mysli blaho země. Prosme o Boží bázeň, moudrost poctivost a zodpovědnost pro všechny v moci postavené. Nezapomínejme na nadcházející prezidentské volby v USA.

✠ Mysleme na mezilidské vztahy v rodinách, mezi generacemi, různými sociálními skupinami, na pracovištích. Ať vědomí Kristovy lásky přemáhá každou zlobu či strach. Prosme o víru pro nevěřící rodinné příslušníky.

✠ Přimlouvejme se u Pána za posilu pro slabé, uzdravení pro nemocné, pomoc pro bezmocné a potřebné, radost pro smutné. Mysleme na sociální a zdravotní služby, diakonii, vyprošujme požehnání a ochranu pro ty, kteří zde slouží i kterým je služba určena. Nezapomínejme na situaci těch, kteří jsou postiženi omezeními.

✠ Mysleme na postižené přírodními pohromami, nebo diktaturami a nesvobodou. Modleme se za utišení válečných vřav, ať tvůrci pokoje a smíření vítězí nad těmi, kdo rozsévají nenávisť.

✠ Modleme se, ať Pán nadpřirozeně ochraňuje naše bratry a sestry v Kristu na misijních cestách, v místech, kde jim hrozí nebezpečí. Prosme za Boží posilu a pokoj pro ty, kteří trpí pro víru, jsou vyháněni ze svých domovů, vězněni, nebo dokonce vražděni. Prosme za účinné zvěstování evangelia.

Ludvík Klobása: Svatý Václav

Já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý. (Lev 11,44a)

Svatí buďte, neboť já jsem svatý. (1Pt 1,15)

Milí přátelé,
historické prameny uvádějí, že roku 863 našeho letopočtu přišli na Moravu na pozvání knížete Rostislava makedonští bratři Cyril a Metoděj, aby našim otcům zvěstovali biblické evangelium. Ta záležitost nebyla zdaleka tak jednoduchá, jak se nám to podávalo ve škole. Ano, ti dva pozvaní věrozvěstové přišli a ujali se energicky a promyšleně díla. Ale jejich poselství zdaleka nebylo přijímáno všemi a po několika desetiletích o sobě dali vědět i nepřátelé nové víry. Ovdovělá manželka Rostislavova následníka Vratislava Drahoмиř nelibě nesla vliv své tchyně Ludmily, která se stala radostnou křesťanskou. Podezírala ji, že se po smrti svého manžela sama chce posadit na knížecí stolec a nechala ji na hradě Tetíně uškrtnit. Byla to u nás první politická vražda. A po ní měla ještě následovat druhá, jejímž

zdrojem byla opět podezíravost. Drahoмиř měla dva syny, Václava a Boleslava. Starší Václav se právem dynastickým stal dalším českým knížetem. Sám tiché povahy a zřejmě pod vlivem své babičky přijal i Kristovo evangelium tichosti a nenásilnosti a ten způsob uplatňoval i ve svém knížecím spravování země. A když si rozpínavý německý soused nárokoval jisté materiální odvody z Čech, nebránil se. To však vzbudilo nelibost mladšího bratra Boleslava, který si Václavovu ústupčivost a oddanost církvi vykládal jako slabošství a tím si zdůvodnil svůj vlastní vladařský nárok a na něm založil svoje darebné pikle. Pozval svého bratra na své boleslavské sídlo a při Václavově ranní cestě do chrámu jej nechal zavraždit. Není už důležité, nakolik se účastnila i jeho vlastní ruka; stejně se už plně pravdy o té smutné události nedohledáme. Stalo se tak 28. září roku 935. Připomínat si pravidelně život

a dílo věrných Kristových svědků je stabilní součástí křesťanské bohoslužby.

Citát ze třetí knihy Mojžíšovy 11,44 (opakovaný ještě v NZ v 1Pt 1,15) „svatí buďte, jako já jsem svatý,“ který jsme postavili do záhlaví dnešního kázání, ovšem překračuje Václavské jubileum a je výzvou k svatosti obecné, tedy i té naší.

Hned v úvodu se však vypořádáme s jednou zkomoleninou toho pojmu. Od slova „svatý“ je odvozeno pojmenování „svatoušek“, posměšné, ironické a deklasující. Kde se vlastně vzalo? Tak totiž nejednou pojmenovávají necírkevní lidé lidi věřící. Prý to všechno jejich náboženské přesvědčení je jenom taková přetvářka, jenom herecký výkon. Před společností předvádějí něco, co ve skutečnosti ani není. Klamou tak společnost a dokonce sebe samé. Samozřejmě nemůžeme vyloučit, že se takoví najdou. Ale to není a nechce být náš vlastní styl. Jaký by to byl Bůh, kdyby takové lidské finty neprohlédal? To si uvědomoval už vyznavač žalmu 139: „Než ještě mám na jazyku slovo, aj Hospodine, již ty to všecko víš. Zezadu i zpředu obklíčil jsi mě a vložils na mě ruku svou. Divnější jest umění tvé nad můj rozum; vysoké jest, nemohu

k němu dosáhnouti. (v. 4 až 6). Lidská podezření vůči Pánu Bohu existují, ale jsou lichá a naivní. Nedejme se rozhodit neznalostí, naivností i nevěrou a nevolí těch lidí z venku.

Slovo „Svatí buďte, jako já svatý jsem“ bylo kdysi řečeno Izraeli na poušti a znamenalo v první řadě přísnou oddělenost od všech tehdejších pohanských kultů. Jak si mnozí z vás ještě pamatujete z hodin náboženství, ve staré době v samém středu bohoslužby stál oltář a na něj se kladla zvířecí oběť. Izraelské obětování se od toho pohanského lišilo zdůvodněním (symbolikou toho úkonu – postih převeden na oběťnu), ale také výběrem obětních zvířat. Hospodinovi kněží dohlédali, aby k tomu účelu byla použita jen zvířata vybraná (tak zvaně „čistá“). Izraelská bohoslužba neměla být s tou pohanskou zaměnitelná. (Hospodin je s pohanskými bůžky nesrovnatelný!). A je Bohem jednajícím: Vyvedl (a vyvádí stále) Izraelský lid z egyptského otroctví! Krom toho: Vydal Izraeli Zákon, v němž představil sám sebe a stanovil normy pro lidské vztahy.

Ta zcela první: *Nezabiješ!* - Lidský život jako dar a stvoření Boží stojí pod jeho ochranou a ty se neopovažuj jej mařit nebo jen ohrožovat! Ná-

sleduje *Nesesmilníš!* Pro pohlavní život mužů a žen jsou tu zvláštní směrnice a ty je budeš respektovat! *Nepokradeš!* Také pro majetek jednotlivců či skupin a jednotlivců jsou vydány pokyny a ty si nedovoluj je měnit! *Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví!* Ať je tvoje svědectví pravdivé! Dobře zvažuj každé slovo a orientuj se v oblasti jazyka! Konečně: *Nebudeš dychtit (toužit) po ženě svého bližního, ani po čemkoli, co tvůj bližní spravuje.* „Potlačuj zlé tužby a záměry hned v jejich zárodku! Pán Bůh vystavil svůj lid věru vysokým nárokům!

Starý zákon už znal požadavek a pokyn „*milovati budeš bližního svého jako sebe samého,*“ avšak bližním se tu míní soukmenovec, příslušník Izraele. Zatím kontakty s okolním světem bývaly takové i onaké, pokojné i konfliktní, až zničující.

Zajetí asyrské, po něm pak babylonské a posléze okupace Římany vypadaly jako konec všech snů o zvláštnosti, svatosti a vyvolenosti Izraele. Avšak i v nárcích velkých i malých proroků jsou pro něj nepřehlédnutelné vize nepřeslechnutelná zaslíbení.

A svět se mezitím posunul k narození Ježíše Krista a právě v tu chvíli

se otevírají nové pohledy a perspektivy. Najednou už neplatí tak docela, co „*říkáno bylo starým*“. JÁ VŠAK PRAVÍM VÁM! V jeho učení se svatost dostává do nového spojení! Už to není ta především ta zabíjející či usvědčující, k níž není radno se přibližovat. Do spojení s láskou.

Máme tu její dvojí verzi: Jednak v janovském výroku „*Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své!*“ (Jan 15,13). A pak verzi pavlovskou. Lásku Kristovu přece měl Pavel na mysli, když psal 1Kor 13: „*Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Láska nikdy nezanikne*“ (v. 4 až 8). Taková ječ řeč „svaté lásky“.- Pán Ježíš nevyhrajuje tuto lásku jen pro soukmenovce; jeho zorným polem je „svět“. (Tak Bůh miloval svět... v novozákonní řečtině *kosmos*) a my tu šíří nemůžeme redukovat a seškrtat na rozsah, který koresponduje s našimi sympatiemi, možnostmi a naším vkusem. A oznamuje nám, že tu hranici, jak ji zakresluje naše srdce, On, kníže pokoje a spasitel světa, překračuje k univerzální platnosti.

Milí přátelé, uvědomujeme si se zahanbením, že máme k biblické svatosti daleko. Nadto žijeme ve světě, který triumfuje násilnictvím, ne-svatostí všeho druhu, který lásku Kristovu nectí, na věčný život nevěří, oplácí zlé zlým. Žijeme v čase, kdy se i křesťanů zmocňují pochybnosti, malomyslnost, pohodlnost a posléze rezignace. **Ale právě tohle nesmíme! Zůstaňme s Kristem, který nám naše slabosti odpouští, svatost nám navrácí a dává nám ducha odvahy**

k plnému svědectví, a to v této době sklíčené koronavirem a velikého znejistění všech lidských činností. S Kristem najdeme způsob, jak v této situaci, pro niž v dějinách nenacházíme obdobu, obstát. Amen.

Ludvík Klobása

(farář v Ostravě-Vítkovicích 1968-1979

a v Ostravě 1979-1994)

informace o sboru

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

Stojíte-li o příležitostné informace rozesílané emailem, přihlaste se na stránkách sboru: ostrava.evangnet.cz/kontakty/

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této služby využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání. Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčinskou (tel. 734 240 550)

ADRESA:

Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

ÚŘEDNÍ HODINY:

středa a čtvrtek 9:00-12:00

E-MAIL:

ostrava@evangnet.cz

WEB:

ostrava.evangnet.cz

FARÁŘI:

Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR, REDAKTOR:

Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

23 00 36 55 61 / 2010

program na říjen

úterý, 6. října	09:00 Kavárnička 19:00 Starší mládež
středa, 7. října	17:00 Biblická hodina 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 8. října	16:00 Dorost 18:00 Ostravské zvonky
pátek, 9. října	19:00 Střední generace
sobota, 10. října	09:00 Konference o hospodaření sborů (Olomouc)
neděle, 11. října	08:30 Bohoslužby 17:30 Pěvecký sbor
úterý, 13. října	19:00 Starší mládež
středa, 14. října	17:00 Biblická hodina 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 15. října	16:00 Dorost 18:00 Ostravské zvonky
neděle, 18. října	08:30 Bohoslužby s Večeří Páně 09:30 Beseda s faráři sboru 17:30 Pěvecký sbor
úterý, 20. října	09:00 Kavárnička 19:00 Starší mládež
středa, 21. října	17:00 Biblická hodina 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 22. října	16:00 Dorost 18:00 Ostravské zvonky
neděle, 25. října	08:30 Bohoslužby 17:30 Pěvecký sbor
úterý, 27. října	19:00 Starší mládež
středa, 28. října	20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 29. října	16:00 Dorost 18:00 Ostravské zvonky
neděle, 1. listopadu	10:00 Bohoslužby s Večeří Páně (+SCEAV) 11:30 Společný oběd, 12:30 odpolední program 17:30 Pěvecký sbor

První rodinné bohoslužby v novém školním roce a křest Nikol J.

